

Pakistanske finance v hudo nevarni krizi

Državljanska vojna je potisnila Pakistan na rob finančnega poloma.

WASHINGTON, D.C. — To so najprej ugotovili v Washingtonu, kar ni bilo pretežno. Pakistan ima namreč okoli \$4 milijone dolgov, blagajne pa prazne. Se pred par leti je bilo v pakistanskih državnih blagajnah okoli \$342 milijonov gotovine, sedaj se je pa gotovina tik pred začetkom državljanske vojne posušila na dobrih \$184 milijonov, pri tem je pa pri Mednarodni banki treba plačati zapadli obrok \$40 milijonov.

Pakistanska vlada se tega položaja zaveda, pot iz zagate si pa predstavlja zelo preprosto: sedanjim upnikom, v glavnem Amerikanci, potem pa še Britanci, Franciji, Zahodna Nemčija, Italija, Belgija, Nizozemska in nazadnje Japonska, naj počakajo z zapadlimi terjatvami, zato pa naj dajo nova posojila.

Največje breme bi pri tem namreč padlo na ZDA. Njihove terjatve znašajo \$1.3 milijone; 70% tega zneska bi Pakistan moral plačati v dolarjih. Mednarodni banki dolguje Pakistan okoli \$900 milijonov. Pakistanski finančni minister nima nobenega načrta, zato si sedaj ZDA belijo glavo, kaj naj napravijo.

Položaj ne bi bil obupen, kajti podobnih "dolžnikov" imajo ZDA zmeraj nekaj v "postopku". Kočljiv je položaj zaradi državljanske vojne v Pakistanu, ki deli ves svet zmeraj bolj v dva dela: tisti, ki skuša državljansko vojno "razumeti" in pridržati, in tisti, ki pravi, da je državljanska vojna nepotrebna. Seveda je nekaj upnikov, ki se še niso odločili, mednje pada tudi naša dežela, ki je načeloma proti ideji državljanske vojne, nima pa poguma, da bi odločno zagovarjala svoje stališče.

Med upniki bo verjetno prišlo do omahovanja in različnih stališč, ki pa bodo vsaj dosegla to, da Pakistan ne bo lahko dobil denarja za nadaljevanje državljanske vojne. Tako je pakistanska državljanska vojna že rodila prvo za Pakistan usodno posledico, potrebo po novih posojilih, ki jih pa zaenkrat od nikoder ni. To bi utegnilo zapeljati Pakistan, da bo iskal denar za vsako ceno, sedanji upnik bodo pa pri tem postali žrtve svoje lastne o-mahljivosti.

Olje iz Sibirije po ceveh

MOSKVA, ZSSR. — Sovjetska zveza je objavila začetek gradnje velikega cevovoda od petrolejskih ležišč v Samotloru v zahodni Sibiriji v evropsko Rusijo. Vod bo dolg 1200 milj, premer cevi bo imel 48 palcev, gradnja bo trajala do leta 1975. Samotlor petrolejska ležišča so bila odkrita leta 1968 in jih po obsegu in bogastvu primerja po ameriškim na severni obali Aljaske v zalivu Prudhoe.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno in toplo. Najvišja temperatura okoli 72. Verjetnost dežja.

Novi grobovi

Jennie Kracna
Včeraj je umrla v Western Reserve okrevališču v Kirtlandu 91 let stara Jennie Kracna, roj. Anzlovar, preje s 1242 E. 167 St., doma v Romanji vasi pri Novem mestu, vdova po I. 1963 umrlem možu Johnu, mati Jane Akers (Gates Mills, O.), teta Mary Zaman. Pokojna je bila članica ABZ št. 71. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v četrtek popoldne ob 1.30 na Lakeview pokopališče. Na mrtvaškem odru bo nocoj ob 7.

Iz slov. naselbin

LORAIN, O. — Na Cvetno nedeljo je umrla 53 let stara Mary Jancar, roj. v Flintu, Mich., od koder je prišla v Lorain kot otrok, žena Rudolfa iz znane Jancarjeve družine, mati Mrs. Daniel Held in Rudyja, sestra Mrs. Helen Jancar, Mrs. Anne Trelay in Martina Rehoreg. Pogreb je bil preteklo sredo iz E. Dovala pogreb. zavoda, v cerkev Vincencija Pavlanskega, kjer je bila opravljena pogrebna sv. maša, nato na domače pokopališče Kalvarija. Pokojna je bila članica Oltarnega društva in ABZ št. 6. Pokojna in njen mož Rudolf, sin pok. Franceta in Agnes, roj. Intihar v vasi Skrilje v fari Golo nad Igom, sta živila najprej v slovenski fari, se, ko je pokojna podedovala dom po svojih starših, preselila v sosednjo faro, pa še vedno vzdrževala tesne stike s slovensko naselbino in njenimi ljudmi.

Vprašanje pitne vode bo vedno bolj pereče

WASHINGTON, D.C. — Znan Ralph Nader je objavil včeraj 700 strani obsegoajočo poročilo, v katerem svari pred bližajočo se krizo v narodnem zdravju zaradi pomanjkanja zdrave pitne vode.

Voda naših jezer in velikih rek je vedno bolj polna strupov in raznih škodljivih snovi, ki jih puščajo vanje tovarne, pa tudi kanali mest ob njih. Posebej omenja jezero Erie in Michigan ter reki Potomac in Mississippi.

— Zvezde, ki jih človeško oko ne opazi, je mogoče dobiti na fotografijo.

Položaj v Kambodži se zadnji čas slabša

Vojskovanje v Kambodži kaže vedno močnejši vpliv na vse življenje. Rdeči so zopet podjetnejši.

WASHINGTON, D.C. — Kambodža je vzdržala dalj, kot so nekateri pričakovali. Prevat je bil že pretekli mesec star eno leto. Vojska, ki so jo začeli rdeči, kaže vedno močnejši vpliv na vse življenje in na splošne razmere. Položaj se postopno slabša, odkar je zbolel predsednik vlade Lon Nol, ki uživa vsesplošen ugled. On je bil predsednik vlade še v času Sihanuka pred prevratom.

Kambodži je uspelo povečati oborožene sile od 35.000 slabo opremljenih mož na preko 100.000 mož. Ti so boljše opremljeni in so si nabrali že precej vojne skušnje. Narod še vedno v ogromni večini podpira vlado in se je pripravljen boriti proti Severnim Vietnamcem in njihovim pomočnikom, v kolikor jih jim je uspelo dobiti.

Rdeči so postali zopet živahnejši v raznih delih Kambodže. Južnovietnamske oborožene sile so v boju z njimi predvsem v vzhodni Kambodži, kjer ne marajo, da bi rdeči obnovili svoja oporišča za vpade v Južni Vietnam. Rdečim je uspelo znova zasedati del glavne ceste št. 4 in prekiniti promet med glavnim mestom Phnom Penhom in glavnim pristaniščem dežele Kompong Som. Domače sile skušajo cesto odpreti, pa jim doslej ni uspelo.

Studentje in izobraženci v glavnem mestu so postali nestrpni, ker vlada ne izvaja reform in se premalo briga, da bi iztrebila korupcijo. Ko opustoši vojna deželo, je vedno dovolj takih, ki se jeze na vlado, ki bi morala skrbeti za mir in varnost.

S pasjo vprego na tečaj

OTTAWA, Kan. — Guido Monzini, 40 let stari imoviti Italijan, željan preskušanja svojih moči in spretnosti, se je pretekli teden spustil s pasjo vprego z Ellesmere otoka proti Severnemu tečaju.

V odpravi pod vodstvom Italijana je 20 pasjih vpreg, med njimi 10 eskimskih z Grenlandije.

Ljudsko štetje odkriva nove struje v težnjah našega ženskega rodu

WASHINGTON, D.C. — Federalni urad za zadnje ljudsko štetje odkriva polagoma celo vrsto novih tokov v našem ženskem svetu, pa še zmeraj ni vseh odkril, še manj jih pa more na hitro roko razložiti. Naj navedemo le nekatere zanimive podatke:

Zadnjih deset let se ameriški ženski rod zanima veliko bolj za univerzitetno izobrazbo in za delo zunaj stanovanja. Ženske žive raje same, zato se poroče pozno, se ne boje ločitve zakona ali razpore, pri tem pa je njihova življenjska doba daljša od moške. Vse to ustvarja za ženski rod nov položaj, ki spravlja žensko zelo hitro na stanje popolne ravnopravnosti. To se vidi posebno nazorno pri zaposlenosti. Zadnjih 10 let je bilo v naši deželi 13.8 milijonov novih služb na razpolago. Ženskam je pripadlo 8.4 milijonov, torej skoraj dve tretjini. Danes je že 43% vseh polnoletnih žensk stalno zaposlenih. Pred 50 leti jih je bilo komaj 23%.

Prav tako zanimivo je naraščanje zaposlitve poročenih žensk, ki je znašalo pred 10 leti 25%, sedaj pa že 33%. To je treba pripisati splošnemu pojavu, da se poročene ženske vračajo na delovna mesta, kakor hitro otroci odrastejo toliko, da ni treba ves dan paziti nanje. Najbolj so se ženske vnele za izobrazbo. Odstotek, tistih, ki so končale najmanj 4 leta srednjih šol, je poskočil od 65% na 80%.

Ženske so bolj trdožive kot moški. Sedaj živi v ZDA na primer 104 milijone žensk in le 99 milijonov moških. V New Yorku pride na 100 žensk komaj 88 moških. Se slabše je takrat, kadar Njujorčani dosežejo 65. leto, Takrat je na 100 žensk komaj 72 moških še pri življenju.

Značilno za naše čase je dejstvo, da se mladi rod ne poroča tako hitro, kot se je še pred 10 leti. Moški se ženijo še pri povprečni starosti 23.2, ženske pa se moše pri 20.8 letih. Ženske so že začele prevladovati v pisarniških poklicih, kjer imajo 75% vseh razpoložljivih delovnih mest.

— Če si brezobziren pri vožnji, ne pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

TOPNIŠKO OPORIŠČE 6 SREDIŠČE VELIKIH BOJEV

Na osrednjem višavju v Južnem Vietnamu sta obe strani zbrali močne sile, ki so boj za topniško oporišče 6 spreminile v obsežno merjenje svojih moči in sposobnosti. Južni Vietnam je poslal na bojišče novih 2,000 mož, ko ameriško letalstvo rdeče obdeluje z vsemi razpoložljivimi sredstvi.

SAIGON, J. Viet. — Boj za topniško oporišče 6 se je začel 22. marca. Rdeči so pritiskali z močnimi silami in oporišče 24. marca vzeli. Južnovietnamske sile so se umaknile delno v helikopterjih, pa oporišče že naslednji dan znova zasedle. Brani ga kaka dva bataljona južnovietnamskih rednih sil, ki pa nimajo topništva. Topovi so bili uničeni, ko so rdeči oporišče zavzeli, novih pa doslej niso pripeljali, kajti od 31. marca je oporišče obkoljeno od rdečih, ki se prizadevajo na vse načine, da bi ga uničili in osvojili. Trdijo, da rdeče obleganje in napadnje podpirajo štirje polki redne severnovietnamske pehote s podporo metalcev min in raket. Skupno naj bi imeli rdeči v okolici oporišča 6 najmanj 10,000 mož. Južnovietnamska vojaška poročila trdijo, da so rdeče izgube v dosedanjih bojih presegle 1,200 mrtvih.

Južnovietnamsko vojaško vodstvo je poslalo obleganim pomoč, ki pa se ji ni posrečilo prebiti obroča oblegovalcev, četudi so se oporišču približali na pol milje. Spopad za oporišče, ki je imel v začetku krajeven pomen v okviru rdečih naglih napadov, se je razvil v boj velikih enot, katerega izid utegne vplivati odločilno na bodoči razvoj bojevanja v tem delu Južnega Vietnama. To spoznanje je pripravilo Saigon do tega, da je poslal danes na področje bojevanja 2,000 mož svojih izbranih sil, ameriška letala pa so poleg običajnih bomb in napalmskih začele metati na rdeče tudi 7 in pol tonske "blokove" bombe, ki se spuščajo na zemljo s padalom in eksplodirajo nekaj jardov nad njo. S tem je učinek eksplozije veliko večji, saj "očisti" večji prostor. Zato so doslej te vrste bomb uporabljali za ustvaritev pristajalnih odprti za helikoptere sredi džungle.

Rdeči so od lani vodili v Južnem Vietnamu pretežno le gve-

rilsko vojskovanje z naglimi napadi in umiki. Sedaj so se nepričakovano zapletli v obsežen boj z velikimi silami. To napoveduje novo razdobje vojskovanja prav v času, ko so ZDA pospešile umikanje svojih sil iz Južnega Vietnama. Nastopanje večjih rdečih enot in razširitev vojskovanja utegne odhajanje ameriških oboroženih sil zavreti vsaj začasno, če se domače sile ne bodo izkazale sposobne za uspešno merjenje v obsežnih bojih z rdečimi.

Sedanji rdeči nastop ni mogoče smatrati za večjo ofenzivo, četudi je očitno, da je dobro pripravljen. Poročila z bojišča pravijo, da so rdeči dobro založeni s strelivom in orožjem vseh vrst. To postavlja vprašanje uspešnosti južnovietnamskega pohoda v Laos, pa tudi ameriških letalskih napadov na Hočiminhova pota. Oporišče 6 je namreč komaj nekaj milj od trojne meje Kambodža-Laos-Južni Vietnam. Rdeči niso daleč od doma, oporišča, s katerimi napadajo, dejansko niso bila nikdar uničena, kajti lanski pohod v Kambodžo v ta del ni segel.

Obletnica umora Lincolna

Na današnji dan leta 1865 je bil umorjen predsednik ZDA Abraham Lincoln, ki je osvobodil sužnje in z vojaško silo ohranil skupnost Združenih držav Amerike.

Zadnje vesti

PEIPING, Kit. — Jutri bo predsednik vlade Ču En-laj sprejel ameriško ping-pong moštvo, ki je na gostovanju na Kitajskem. Ta sprejem kaže, da povabilo ameriške ping-pong skupine ni le športna zadeva, ampak sega precej preko te meje.

KAIRO, Egipt. — Egipt je odklonil predlog Izraela za delni sporazum, ki naj bi omogočil odprtje Sueškega prekopu.

COLOMBO, Ceylon. — Vlade sile uporabljajo proti upornim Guevarovcem letala in oklopna vozila, pa jih jimdostej še ni uspelo ukrotiti. Trdijo, da je upornikov okoli 80,000, med tem ko štejejo vladne sile le nekako 25,000 mož. Vlada je zaprosila ZDA in Veliko Britanijo za dobavo helikopterjev, ki jih hoče rabiti v boju z uporniki.

PHNOM PENH, Kamb. — Predsednik vlade Lon Nol se je vrnil s Havajev, kjer je bil dva meseca na zdravljenju.

LEWISBURG, Pa. — James R. Hoffa se je že sinoči vrnil sem v zvezno ječo, četudi bi ostal lahko zunaj do danes. Izpuštili so ga, da je lahko obiskal svojo težko bolno ženo, ki je v bolnišnici v San Franciscu, Calif.

NEW DELHI, Ind. — Sem došla poročila trdijo, da so pakistanske čete v mestecu Jessore v Vzhodnem Pakistanu ustrelile 300 študentov in nekoga italijanskega misijonarja.

Iz Clevelanda in okolice

Dve smrti v domovini—

Mimica Vogel, 1197 E. 61 St., je prešla žalostno sporočilo, da ji v Gornji Pirošici pri Cerkljah ob Krki umrla 19. marca v starosti 60 let nadvse ljubljena mama Ana Ajster, 29. marca pa za pljučnico še 37-letni brat Jože Ajster. Pokojna Ana Ajster je v Sloveniji zapustila hčerko Anico Ajster in hčerko Pavlo, poročeno Miler, v Clevelandu pa omenjeno ter vnuka in vnukinjo.

Na obisku—

Pri Mr. in Mrs. Louis Kastelic na Maple Heights, Ohio, je na obisku sorodnica Slavka Kastelic, roj. Kosca, žena pok. Franca Kastelica, doma iz Marje vasi pri Prostransku, živeča v Rosariu v Argentini. Obiskala je sina in hčer v Kaliforniji. Rada bi zvedela za sestričino, ki živi v Clevelandu in katere deklško ime je tudi Kosca. Njen telefon je 663-5979.

Seja—

Klub slov. upokojencev za Holmes Avenue okrožje ima jutri, v sredo, ob dveh popoldne redno sejo v Slov. domu na Holmes Avenue. Vse članstvo nujno vabljenjo.

Na obisku—

Mr. in Mrs. John Trček, 1140 E. 176 St., pošiljata pozdrave iz Raleigh, N.C., kjer sta na obisku pri svoji hčerki in njeni družini Mr. in Mrs. John Zaman.

Seja—

Klub slov. upokojencev za St. Clair Avenue področje ima v četrtek, 14. aprila, ob dveh popoldne važno sejo v SND na St. Clair Avenue. Prebrani bodo 3-mesečni računi in ukrenjeno vse potrebno za klubovo prireditve 16. maja.

Iz bolnišnice—

Rojak John Barkovich, 20300 Tracy Avenue, se je vrnil iz Euclid General bolnišnice. Je še vedno pod zdravniško oskrbo. Zelimu mu naglega okrevanja.

Dovolj glasov—

Predsednik mestnega sveta Garofoli je dejal, da ima dovolj glasov za preglasovanje županovega veta dela mestnega proračuna. Glasovanje o tem bo na seji, ki se začne danes popoldne ob treh.

Pobiranje rabljene pločevinaste posode tudi v Clevelandu!

CLEVELAND, O. — Tovarne za proizvodnjo pločevinastih posod so se sporazumele, da bodo nabiranje praznih in rabljenih posod prepustile posebnemu skupnemu podjetju, ki bo imelo posebna skladišča.

V Clevelandu bodo zaenkrat organizirana tri zbirališča. Kdor bo nabiral posode, bo moral pri tem vpoštevati navodila za nabiranje. V tem slučaju bo dobil po \$10 za tono posod iz mešanik kovin, \$20 pa za tono jeklenk, kar \$200 pa za tono aluminijastih posod. Začetek poslovanja podjetja bo še posebej objavljen.

Skupno podjetje ne bo delalo dobička za lastne namene. Kar bo pravega dobička, bo šel v akcije za varstvo naših prirodnih zakladov. Za akcijo se zelo zanimajo guverner Gilligan in nekateri župani velikih mest.

Ne ravno preveč

Na vsakega prebivalca ZDA pride povprečno 3.4 akre obdelovalne zemlje.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 72 Tuesday, April 13, 1971

Skladnost interesov Cerkve in države

Ko je predsednik SFRJ Broz Tito obiskal 29. marca sv. očeta v Vatikanu, ga je ta v uradnem govoru pozdravil, Tito pa mu je uradno odgovoril. Oba govora sta zanimiva in važna po svoji vsebini, posebej še papežev, ki poudarja, da se interesi Cerkve in države ne križajo, če se vsaka drži svojega področja.

Oba govora navajamo po "Katoliškem glasu" od 1. aprila 1971, slovenskem tedniku, ki ga izdajajo slovenski duhovniki v Gorici v Italiji.

Besede sv. očeta

Obisk, s katerim ste nas danes počastili, vzbuja v naši duši posebna čustva in razmišljanja. S pozornostjo in iskrenim spoštovanjem mislimo predvsem na državo, od koder prihajate, in na vaše narode, ki so nam zaradi raznih velikih stvari zelo dragi. Med temi naj kot duhovnik in pastir omenimo predvsem krščansko vero, ki že stoletja razsvetljeva duha velikega dela našega ljudstva in ki je v zgodovini dala toliko plemenitih ter močnih osebnosti in duhovnikov.

Ljudstva, ki so bila izpostavljena vplivu različnih, pogosto nasprotujočih si civilizacij in so prav zaradi njih toliko pretrpela, imajo posebno poslanstvo pri iskanju medsebojnega zblizovanja in razumevanja ter se zato trudijo, da bi našo celino obvarovala pred novimi spopadi in bi se našla pot k popolnejšemu napredku in bolj bratski civilizaciji. V skladu s takšno težnjo si Jugoslavija pod vašim vodstvom prizadeva razširiti svoj mednarodni vpliv čez meje Evrope na ves svet, ki je dejansko postal bližji in solidarnosti tako v pozitivnih kot v negativnih vidikih.

Mi osebno in Sveti Sedež s posebno pozornostjo spremljamo vas in dejavnost vaše vlade na tem področju in s polno odkritostjo pozdravljamo zaslužen uspeh vsake vaše pobude, katere cilj sta obramba in krepitev miru ter razvoj boljših in plodnejših stikov med narodi vseh celin.

Obenem smo vam hvaležni za pozornost, ki jo izkazuje s svoje strani našim trajnim prizadevanjem v korist miru in bratskega sodelovanja med narodi. Zavedamo se naloge, ki nam jo je zaupal On, ki ga na zemlji zastopamo in ki vključuje ljubezen do vseh ljudi, katerim smo dolžni svoje srce in svojo besedo.

Drago nam je, da je ravno na tem področju, ki nam je v mnogem skupno, prišlo pred nekaj leti med jugoslovansko državo in Svetim Sedežem do zblizanja, za katerega je izkušnja pokazala, da je koristno in ki obeta še bolj pozitivne rezultate.

Globoko verujemo v skladnost, ki obstaja med interesi Cerkve in države, skladnost, ki je utemeljena na obojestranskem iskrenem spoštovanju in medsebojni neodvisnosti. Verski mir je že sam po sebi dragocen prispevek k mirnemu življenju družbe, nudi pa tudi vera duhovne in moralne vrednote, ki v veliki meri prispevajo k plemenitemu oblikovanju ljudi, zlasti mladine.

Z zanimanjem smo ugotovili, da so v sami vaši ustavi potrjena načela kot humanizacija družbenega okolja, krepitev solidarnosti in sodelovanja med ljudmi, spoštovanje človeškega dostojanstva in pospeševanje splošnega razvoja človeka kot svobodne osebnosti.

Cerkev lahko teoretično in praktično ta načela podpre. Pri tem potrebuje samo zakonito svobodo za uresničevanje lastnega duhovnega poslanstva. Zavest o tem poslanstvu je poročstvo, da se Cerkev ne bo vmešavala v suverene in zakonite pristojnosti države. Kot smo že imeli priložnost povedati državnim predstavnikom ob stikih s Svetim Sedežem, poteka dejavnost Cerkve "na drugačem in globljem področju: gre za zahteve, ki so izhodišče celotne zgradbe družbenega življenja". Z željo, sodelovati z oblastmi tega sveta, niso povezani nikakršni drugi svetovni cilji.

To stališče katoliške Cerkve je, kot se nam zdi, naletelo pri vas in odgovorih ljudih države, ki jo vodite, na razumevanje. To razumevanje temelji na novih medsebojnih odnosih, vzpostavljenih leta 1966 ter utrjenih s ponovnimi diplomatskimi stiki med Svetim Sedežem in Jugoslavijo. Želimo, da bi iz teh odnosov sledile še večje možnosti za sporazumevanje med Svetim Sedežem na eni ter Jugoslavijo na drugi strani.

Titov odgovor

V Jugoslaviji in v vsem svetu zelo cenijo napore vaše svetosti za miroljubno reševanje mednarodnih sporov ter boletih družbenih in gospodarskih problemov človeštva. Prav tako je dobro znana podpora, ki jo nudi vaša svetost narodom pod kolonialno prevlado v njihovem pravičnem boju za osvoboditev in odpravo vseh oblik rasnega razlikovanja.

Ljubo mi je ugotoviti, da so stališča Svetega Sedeža

in Jugoslavije o najvažnejših svetovnih problemih kot tudi o potrebi njihovega reševanja na podlagi načela miroljubnega sožitja sorodna in se v mnogočem ujemajo. Ta prizadevanja vaše svetosti, ki ima veliko avtoriteto in vpliv, za dosego miru na svetu in blaginjo vseh ljudi so naletela na simpatije narodov in vlade Jugoslavije, ki ta prizadevanja tudi podpirajo.

Narodi Jugoslavije so v svoji zgodovini hodili po trnjevi poti, braneč svobodo, neodvisnost in dediščino svoje kulture. Uresničili so svojo večstoletno težnjo, da živijo v svobodni, neodvisni in enakopravni skupnosti in da z združenimi močmi uresničujejo svoj družbeni in gospodarski napredek. Kot evropsko in sredozemsko državo Jugoslavijo življenjsko zanima, da se doseže trden mir v Evropi in Sredozemlju ter se odpravijo spori in razprtije med narodi in državami.

Obnovljeni diplomatski stiki med Jugoslavijo in Sv. Sedežem zgovorno pričajo o ugodnem razvoju medsebojnih odnosov v zadnjih letih. Naša iskrena želja je, da se na podlagi vzajemnega spoštovanja ti odnosi še razširijo.

BESEDA IZ NARODA

Od Sv. Vida zvon

CLEVELAND, O. — Velika noč je že za nami. Sicer je danes, ko tole pišem, velikonočni ponedeljek, katerega smo doma nekoč še praznovali. Na ta dan smo romali v velikem številu na Smarno goro, kjer smo imeli zaobljubljeno sv. mašo v spomin na hudi velikonočni potres v Ljubljani leta 1895.

Na veliko nedeljo so že precej pred prvo sv. mašo peli vidovski zvonovi. Vabili so nas k prvi vstajenjski daritvi našega Gospoda, Zmagovalca nad smrtjo. Veliko, veliko se nas je zbralo k tej sv. daritvi. Z vseh koncev Clevelanda so prihitali rojaki s svojimi družinami. Bila je to tudi na zunaj krasna nedelja. Lepše si skoro ne bi mogli želeli za tak praznik. Naša Gospodova hiša je bila lepo, okusno opravljena za Gospodov sprejem. Vse v lučeh in prvi limbarji na oltarju.

Za to sv. mašo so šolske sestre pripravile deklice, da so spremenjale v belih oblekah in z venčki na glavi našega Odrašenika v procesiji od Njegovega groba po cerkvi do glavnega oltarja. Stirje fantje, opravljeni v narodno nošo, so tudi letos nesli v procesiji kip vstalega Zveličarja z belim praporcem v roki, simbolom Njegove zmage. Ta kipec bo do konca velikonočnega časa kraljeval sredi cvetja in luči na podstavku poleg glavnega oltarja.

Najsvetejše je nesel v procesiji, opravljen v najlepši ornat, kakor ga premore cerkev sv. Vida, župnik Rudolf Praznik; asistiral pa sta mu č. gg. dr. Jerko Gržinič in Jože Falež, medtem ko je č. g. Tone Sršen nosil križ na čelu procesije.

Sv. maša je bila seveda v našem milem materinem jeziku, tako da je šla vsakemu molitev res globoko od srca. Ne vem, kako drugi, sam zase vem, da sem se med to sv. mašo prav živo spomnil vseh, ki so bili lani še med nami in smo pri velikonočni daritvi še skupaj slavili Gospodovo zmago. Mislim pa sem tudi na to, katere bo Gospod v prihodnjem svojem vstajenskem času poklical k Sebi. Morda sem tudi sam med temi. Gospod, Tvoji ljubezni vse te še prav posebno priporočam.

Med to sveto daritvijo nam je župnik voščil v obeh jezikih praznike, zatem pa je imel velikonočno pridigo v angleškem jeziku, č. g. Falež pa v slovenskem.

Kar daje našim slovenskim velikonočnim cerkvenim opravilom še prav posebej prijetno občutje, je krasno petje, zborovsko kakor tudi skupno, ljudsko, in skupaj z duhovnikom opravljana sveta mašina molitev, na kar smo se neverjetno hitro privadili in nam je postalo to že drago. Naše lepe velikonočne pesmi še posebej povzdigujejo našega duha h Gospodu. Hvala g. Martinu Košniku, našemu gorečemu in požrtvovalnemu vidovskemu g. organistu Martinu Košniku in njegovim zborom.

Ne morem si misliti, kaj in kako bo pri Sv. Vidu, ko bo na koru odnosno v cerkvi utihnila slovenska pesem. V Gospodovih rokah je tudi to. Mi pa mislimo in delajmo tako, kakor da bo večno ostalo pri sedanjem.

Kdor je bil na velikonočno nedeljo popoldne pri Sv. Vidu pri petih litanijah Matere božje, ta je lahko videl, da slovenska pesem v vidovski cerkvi še daleč ne umira. Nasprotno. Ali ste slišali peti našo mladino? Ni in ni hotela prenehati. Tudi mladini je zagrabil zanos naših krasnih velikonočnih slavnih in hvalnic.

Ob letošnji veliki noči bi rad še nekaj omenil, naš "žegen". Tudi sam sem ga nesel. V torbo mi ga je pripravila svakinja. Ne samo zame, tudi za bratovo družino.

Priložnosti za blagoslov velikonočnih jedi je bilo toliko pri Sv. Vidu, da je vsak, kdor je le hotel, lahko jedel na letošnjo velikonočno jutro "žegnano" jed.

— V cerkvi (ob treh popoldne) nas je bilo toliko, kot jih še zlepa nisem videl zbranih. Matere, hčere, otroci, očetje, vmes nekaj starčkov, zrel močje ter celo nekaj fantov, res množica ali po Gregorčičevo "gomila", ki je prišla v cerkev za blagoslov svojega vsakdanjega in tudi večnega kruha.

Se in še bi moral popisovati našo letošnjo veliko noč, ki je imela zlasti na dan Velikega četrtka in Velikega petka še svoje posebno obeležje zaradi novega, po zadnjem koncilu določenega načina opravljanja liturgičnih opravil v dneh največjega misterija v krščanski Cerkvi, ob prazniku Vstajenja ali Vzkresenja Gospodovega. Vsak sam zase bi lahko najbolj prav vedel opisati, kako ga je doživel v svoji duši. Prepričan sem, da je bila letošnja velika noč v preminih med nami, tudi med družinami kot takimi, resnično velika, sveta.

Gospod Julij Slapšak, vidovski kaplan, je odletel na Veliko nedeljo opoldne v Toronto, kjer bo v tem tednu opravil pri slovenski fari Marije Pomagaj duhovne vaje. Tako bo ta teden pri Sv. Vidu vsak dan po ena sv. maša manj.

V nedeljo popoldne ob pol štiri bodo v šolski dvorani Sv. Vida zaigrali Knezovi "Mladi harmonikarji". Veselimo se njihovega nastopa. Pojdimo v velikonočni številu na njihov koncert. Ne bo kar tako! Prav je, da damo vzpodbudo mladim godbenikom in njihovemu učitelju in vzgojitelju!

Faran od Sv. Vida

Pevski zbor Triglav

CLEVELAND, O. — Pevci in pevke vabijo vjudno na letni koncert zbora prvo nedeljo v maju ob štirih popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Program bo nemara zadovoljil vse; obsegal bo poleg petja tudi kratko enodejansko. Po sporedu bodo nastopili "Veseli vandrovc" in

igrali za ples in zabavo.

Kako veselo in prijetno je, če so vsi stoli v dvorani zasedeni. Nastopajoči vidijo, da jih javnost upošteva, da ceni njihov napor za ohranjanje slovenske pesmi med nami.

Vsi, ki potujete v Slovenijo, se ozrite proti Gorenjski, kjer se dvigajo proti nebu visoke gore. Tam boste videli Triglav, po katerem smo naš zbor pred 24 leti, ko smo ga ustanovljali, poimenovali. Od tistih, ki smo bili tedaj zraven, nas je še sedem. Potrebujemo nove moči, če naj zbor še vstraja pri svojem delu in ciljih.

Kdor odstopi ali nas je primoran zapustiti, gre za vedno. V Clevelandu je veliko zborov, dosti zabave za vse. Slovencev je največ na vzhodni strani mesta, kjer živijo bolj strnjeno okoli svojih Domov in cerkva. Na zahodni strani mesta smo bolj raztreseni. Vaje in seje imamo v Slovenskem domu na Denison Avenue. Tam imajo tudi prostore za svatbe in drugo. Za koncerte in druge večje prireditve je prostor premajhen, zato moramo za take nastope drugam.

Vstopnice za Triglavov koncert 2. maja so že na razpolago. Dobite jih pri pevcih in pevkah, na St. Clair Avenue tudi pri James Slapniku in pri F. Bavcu, tajniku SND.

Zbor čestita Tonyju Petkovsku, ki je odprl nove prostore na E. 185 St. Vse podrobnosti o tem lahko slišite na sporedu WXEN-FM.

Vsi prisrčno vabljeni na Triglavov koncert v SND na St. Clair Avenue v nedeljo 2. maja popoldne ob štirih.

Anna Jesenko

Zares - bila je cvelna...

NEW YORK, N.Y. — Na drugi dan po Cvetni sem iz očetnjave prejel prvo letošnjo dvojno številko revije za kulturni in družbeni vprašanja "PROSTOR in ČAS". Izhaja v Mariboru, ker jo izdaja knjižna družba "Obzorja" vendar uredništvo je v Ljubljani.

In ta dvojna številka začne novi letnik (še le tretji) z razpravo "O narodnosti". V smiselno celoto pod takšno navedbo razprave so podana tri razmišljanja o narodnosti in sicer: Vladimir Kavčič razmišlja: Je narod ovira napredku?; Anton Slodnjak razglablja: O narodnosti in jeziku in France Vodnik govori o vprašanju: Narodnost in religija.

Vsekakor zanimivo, da se mora domovinski slovenski prostor boriti s časom današnjosti in utrjevati staro, da prastaro življenjsko organsko skupnost — narodnost. Narodnost gre spet na svoj način za okope, ne da bi se mal narodič upiral tehnološkemu napredku, ampak, da mu ta napredek in nova miselnost ne raztrgata telesnega in duhovnega življenjskega tkiva in da ne bi drvel v samouničenje, ker mislijo prenekateri, da jim je narodnost ovira k napredku, materialnemu seveda. Mnogi sumničijo jezik, materinski seveda, da jim pot zastavlja k uveljavljanju v svetu. In tretji danes smatrajo vernost za navlak v tem "prosvetljskem" času.

Vprav zaradi naše lepe cvetne nedelje sem svoje srenjsko poročilo začel s takšnim uvodom, ko lahko na drug način poprimem vzbodbujanje, da svoje narodnosti na tujem ne smemo zavreči, čeprav živimo v razsežnem, toda močnejšem, stiskajočem prostoru in pa v prav takšnem času in prav takšni miselnosti — materialistični namreč — kot naši sorodniki na Slovenskem.

V tem uvodu naj navedem nekaj besedi Franceta Vodnika, s katerimi nam pove: — Narod je organska skupnost določenih človeških oseb. To je okolje, ki stopili "Veseli vandrovc" in

me kot svoj življenjski prostor, ki v njem živi, raste in se oblikuje. To je jezik, ki nas ga naučila mati, to so navade in običaji, katerih so se držali naši očetje. Toda narodnost ni samo izročilo, ni samo zavednost, ideja in program, marveč tudi resničnost najrazličnejših dejstev in vprašanj duhovnega, socialnega, gospodarskega in političnega značaja. Skratka: je velik in zapleten skupek vprašanj... Narodnost je dejstvo našega življenja, ki ga ni mogoče zanikati, in kdor to stori, zataji dejansko samega sebe! Izkušnja nas namreč uči, da more slehernik svoje človeške in kulturne sposobnosti do kraja razviti le v mejah in okviru svoje narodnosti. Tega seveda ne smemo razumeti v duhu zaprtosti...

France Vodnik pravi o veri takole:

— To je v stvarnem smislu svet nadnaravne resničnosti, v osebnem pa veroizpoved oziroma spoznanje in čaščenje najvišjega bitja, Boga.

Iz vsega tega bi kot skromen slovenski njujorški srenjčan rad povzel eno misel, ki naj govori, zakaj so nam potrebne narodne fare na tujem, v zdomstvu in čemu naj služijo?!

V teh cerkvah častimo — kot se vsak drugi — najvišje bitje, Boga. Torej, če bi šlo samo za čaščenje Boga, potem nam niso potrebne neke posebne cerkve, stavbe za bogočastje. Enostavno gremo v eno izmed najbližjih!

France Vodnik pravi: Slehernik more svoje človeške in kulturne sposobnosti do kraja izživeti le v okviru svoje narodnosti. In čaščenje najvišjega bitja Boga je del kulturnega izživljanja, ki se začneja že v našem detinstvu, ko nas je mati naučila svoje besede, ko nas je oče začel voditi v svet svojih navad in običajev.

Vse to se je dogajalo v gotovem okolju, s katerim so organsko povezani običaji in navade, pa iz katerega je izšla tudi naša materina govorica.

Torej: če nas je življenjska usodnost izrgala iz tistega domovinskega okolja in nas prestavila v prostor tujega okolja, bomo težili po ustvaritvi domačega, domovinskega okolja v malem, da bomo v svojem bistvu se razcveteli in zaživeli ter se ohranili.

In zadnja Cvetna nedelja njujorške slovenske srenje je potrdila, da mi še nekako ohranjamo te bistvene prvine, ki izpričujejo našo pripadnost slovenski narodnosti.

Prišli smo v cerkev Sv. Cirila na Osmo, ker še pravimo, da je naša, slovenska. Napolnili smo jo. Seveda k temu so pripomogli tudi naši sosedje, srenjčani svetokrižki iz Bridgeporta. Bilo jih je 27. Med njimi sem opazil brate Perigrina Usa in njihove očeta ter poznanega Antona Blagoja.

Cvetnost je tej nedelji dal narodni običaj butarice. Trden sem v mnenju, da niti ena slovenska srenja v zdomstvu, ni videla in niti doživela takšne narodne cvetne nedelje — kot jo je njujorška!

Naša mladina in tudi starejši so imeli v rokah butarice ob blagosavljanju palmovih vejic. Letos jih je bilo že 48. Vse je izdelala Babnikova družina, ki je spet pokazala, da je za enkrat še zmeraj glavni oporni stebel naše srenje.

In da ste videli to četo kralja Matjaza, kot sem jo nazval v nedeljo, ko se je njihov veliki "station wagon" ustavil pred cerkvijo in je sedem mladih, oblečenih v slovenske narodne obleke, skočilo v polni živahnosti iz avtomobila. Ko so se skup postavili so bili zares četa, da, pravi pušcel. Če bi zares nekje dremal kralj Matjaza, takšna četa bi ga iz spanja in predolgih sanj predramila in naša Koroška bi bila spet slovenska in svobodna.

Se mnogi drugi so bili oble-

čeni v narodne noše in lepo je bilo videti cvetno procesijo po cerkvi, čeprav je cerkev majhna. Kar nekaj simbol za narod, ki je majhen, pa se je obdržal zaradi svojih običajev in navad ob svojem jeziku.

In na Cvetno nedeljo se bere pasijon. V naši cerkvi ga je slovensko, kar lepo in doživeto, bral župnik oče Richard Rogan. Med mašo je bilo prepevanje lepo ubrano.

Po maši pa lepa skupnost na stopnišču zunaj cerkve. Mnogi so to domačnost odnesli v srh in dušah, drugi pa so jo stisnili še v svojo fotografske aparate. Upam, da bom kako dobil za spomin, čeprav jo sicer nosim za stalno v svojem doživetju.

Tako smo se razcveteli na Cvetno nedeljo, da sem trden za lepo velikonočno nedeljo, ko bomo doživljali drug narodni običaj: delitev pirhov in pomaranč.

Po tej nedelji pa bo Bela nedelja. Takrat bomo imeli po deseti maši spet "nedeljsko prosvetno uro". Malo bomo hodili po zemlji, govorili in prepevali kot "mati moja", pa malce še na Luno poleteli in pogledali, kako je kaj tam.

Luna je bela in blede in "nam odgovora ne da", je ugotovil že naš France Prešeren, ko mu je bolečina trla srce.

Mi pa moramo odgovoriti na življenjsko vprašanje, kako in čemu nam je potrebno domače okolje, čemu so nam potrebni običaji in navade naših očetov, čemu se moramo držati govorice svoje matere????!!

Z navzočnostjo na prosvetni uri bomo dokazali, da so nam mar vsa ta vprašanja, da jih hočemo stalno reševati, ker nam je mar naša narodnost, ki je "dejstvo našega življenja"!

Tone Osovnik

Slovenski študent pred sodiščem v Celovcu

GORICA, It. — Lani 26. oktobra so neznan storilec v Ziljski dolini na Koroškem nemškimi krajevnim napisom dodali še slovenske. Namen te akcije, ki jo je izvedel "Komite za odkrivanje zakritih konfliktov", je bil opozoriti avstrijsko javnost na neizpolnjene določbe člena 7 avstrijske državne pogodbe do slovenske narodnostne skupine na Koroškem. V tem členu je rečeno med drugim, naj bi bili v krajih, kjer živijo Slovenci, napisi dvojezični.

Seveda so avstrijski Nemci to akcijo takoj obsodili, češ, da gre za pojav slovenskega ekstremizma. Vsi pa so skrbno zamolčali, na kaj je ta akcija hotela opozoriti. Končno so orožniki odkrili vsaj enega krivca: v petek, 26. marca, se je moral pred okrajnim sodiščem v Celovcu zagovarjati srednješolec Borut Marijan Sturm. Obdolžili so ga zlobnega poškodovanja tuje lastnine. Baje je dodal nemškemu krajevemu imenu St. Hermagor slovensko ime Smohor.

Namesto da bi koroške oblasti klicale na odgovor one, ki se nočejo držati mednarodno sprejetih pogojev, pa tirajo pred sodišče in hočejo kaznovati tiste, ki niso drugega storili kot so 7. član avstrijske državne pogodbe izvedli. To je nov dokaz, da je Koroška pod krinko demokracije polna skrite nacistične miselnosti.

Koroške oblasti hočejo v kalu zadušiti proces osveščanja slovenskega prebivalstva, zlasti mladine. Pri tem pa še nikdar niso našle onih, ki so premazali ali odstranili slovenske napisse. Tedaj nihče ne govori o "zlobnem poškodovanju tuje lastnine. Nasprotno, to je domoljubna gesta, ki jo je treba visoko ceniti.

Dokler bodo na Koroškem take razmere, do sožitja ne bo moglo priti. Mi pa se sprašujemo: zakaj Ljubljana in Beograd pri vsem tem molčita? Mar morajo vsaki finančni krediti preživiti vsak korak v zaščito manjšine? K. G.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Mednarodni red "Alhambra" gost pri Mariji Pomagaj

Na Cvetno nedeljo letos so imeli Slovenci v Torontu priliko spoznati mednarodni red katoliških mož in fantov, ki se imenuje "ALHAMBRA". Red ima v Torontu tri skupine, ki se imenujejo karavane: Prva, najmočnejša je "Almanzor Caravan", druga je "Cortes Caravan" in tretja je "Asturia Caravan". Ta zadnja, pri kateri je večletnih precej Slovencev, je imela na Cvetno nedeljo svoje skupno obhajilo. Letos je bila za to priliko izbrana slovenska cerkev Marije Pomagaj na Manning Ave. Maša s skupnim sv. obhajilom je bila ob 11.30. Udeležili so se je tudi predstavniki drugih dveh karavan in člani glavnega odbora za Ontario. Direktor reda za Ontario je bil zadržan; zastopal ga je njegov namestnik S. N. Wilfred Judge D.R.D. Po skupni maši so imeli člani v družinami skupno kosilo v mali dvorani Marije Pomagaj. Kosilo je pripravila K. Z. Liga, postregla pa so mlada dekleta in fante. Kosila se je udeležil tudi duhovni vodja "Asturia karavane" c. g. Frank Skumavec in župnik Marije Pomagaj č. g. Tone Zrnc C.M.

Udeleženci iz najrazličnejših narodnostnih skupin in iz mnogih različnih župnij so bili s prireditelji nad vse zadovoljni. Slovenci smo zopet dobili dober glas. Zahvala gre poleg prirediteljem tudi župniku č. g. T. netu Zrncu in gospe pri KZL. Naj za boljše poznanje tega reda navedem samo nekaj podatkov iz njegove zgodovine. Red ALHAMBRA je ustanovila majhna skupina Kolumbovih viteзов v mesecu februarju 1904 leta. Prvotna zamisel je bila, naj bi bil red nekaj posebnega in naj bi njegovi člani naredili kaj posebnega štirikrat na leto, to je tiste ponedeljke, ki so peti v mesecu.

William H. Bennett, Newjorčan, se je zavzel, da bo ustvaril pravilnik tega bratskega reda. 29. februarja 1904 je predložil pravilnik o ceremonielu. Predlagal je, naj bi se novi člani sprejemali v "Plemstvo EzZahara slavnega kraljestva Andaluzije. (Andaluzija je tisti del Španije, kjer je arabska kultura cvetela do poznega 15. stoletja.) Ime reda se je najprej spremenilo v "Red Janičarjev" in nato v "Red ALHAMBRA". Alhambra je bilo ime ređe palače, kjer je prebival zadnji kalif arabski, preden so krščanske armade Ferdinanda in Izabele leta 1942 zavzele njegovo posest.

Prvoten namen reda je bil pospeševati intelektualno in družabno shajanje članov. Dalje ustvaritev fonda za varstvo tistih krajev, ki so za katoliško vero zgodovinsko važni. V mesecu Avgustu 1959 pa je red prevzel še dobrodelnost v svoj program, zlasti skrb za zaostale otroke.

Red ALHAMBRA ima svojo konvencijo vsako drugo leto. Na njej zberejo koncil vezirjev; ti potem vodijo red naslednje dve leti. Letos bo imel red svojo konvencijo v Torontu in sicer 2.3. in 4. avgusta. Za mnoge člane bodo to dnevi velikih aktivnosti, za druge pa dnevi veselih snidenj in družabnosti.

Por.

Odšla je k vstajenju

Ne vem, ali naša skupnost z leti bogati ali postaja bolj in bolj revna. Zapišajo jo najboljši člani in članice; odhajajo najbogatejši, taki, ki so v tihoti

in trpljenju kopicili duhovno bogastvo zase in za skupnost. Ker nas taki zapuščajo, smo od leta do leta bolj osiroteli. Istočasno pa se z njimi nabira naše bogastvo v večnosti, pri Njem, za katerega smo bili krščeni, za katerega smo šli v boj, v begunstvo, v tujnino, v pozabljenje.

Zopet je bilo pred velikim praznikom, pred vstajensko nedeljo. V petek drugega aprila zjutraj je izdihnila za ta svet, da bi v nebesih praznovala Veliko noč, gđ. Pavla Škerl. O njej se lahko reče, da je prišla v tujnino samo trpet. Ni iskala udobja, ne imenitnosti, ki jo daje svet. Živela je, kot je naglasil duhovnik pri pogrebnih maši "v ljubezni do Boga in do bližnjega". Pred 11 leti jo je podrl avtomobilist, ko je bila na poti k Mariji Pomagaj. Tedaj je dobila tako težke poškodbe, da je potem ves čas nosila križ in trpljenja, vse do letošnjega velikega tedna. Sedaj se je pa Bog usmiliel te dobre duše in jo je povabil k sebi na praznovanje Velike noči v nebesih.

Truplo pokojne Pavle je ležalo v Ridley-jevem pogrebnem zavodu na Lakeshore Blvd. Pogreb je bil v ponedeljek 5. aprila ob 8.15 udeležili. Pogrebna maša je bila v cerkvi Brezmadežne s čudodelno svetinjo. Maševalo je pet duhovnikov. Od nje se je v cerkvi poslovil župnik A. Vukšinič. Njen grob je na "Gori miru".

Pokojna Pavla Škerl je bila doma iz Kleč pri Ljubljani. Rojena je bila 24. junija 1925. Kot 20 letno dekle je zapustila domovino, da bi se izognila diktaturi brezbožnega komunizma. S Pavlo ste šle v svet, iskat svobode tudi dve sestri: Marija, danes gospa Slanova in Angelca por. Potočnik. Obe z družinama živite v župniji Brezmadežne s čudodelno svetinjo. Doma v Sloveniji pa za pokojno Pavlo žalujejo starši, brat Vinko in še tri sestre, Francka, Jožica in Ivanka. Vsem skupaj, posebno pa obema družinama Slana in Potočnik, iskreno sožalje. Draga Pavla, končno si dosegla pravo domovino. Iz srca Ti želimo in Boga prosimo, da bi bilo Tvoje bivanje v njej večna blaženost!

Pomladanski nastop S.T.Z.

Za soboto, 3. aprila, je STZ povabila prijatelje mladine v Slovenski dom na 864 Pape Ave. Zveza je pripravila svojo pomladansko akademijo. Spored akademije je bil zelo pester in se je odvijal brez nepotrebnega čakanja. Nastopili so:

Naraščajniki v skoku čez konja. Čez telovadnega konja se da priti na več načinov. Mladinke so se poskusile na dvoinjski bradli. Čez konja so drveli tudi odrasli člani. Naraščajniki so pokazali vaje na bradli, mladinci na drogu. Nad vse presenetljiva točka je bila talna telovadba. Brez dvoma pa so največji aplavz doživljali člani, bodisi, da so nastopili na bradli, na krogih ali na drogu. Še vedno je prednačil starosta STZ inž. F. Grmek in z njim njegov kolega G. Celar. Med telovadno vrsto smo videli predsed. češkega Sokola g. Siptah in par članov "Germania" iz Hamiltona.

STZ brez dvoma zasluži vso podporo tistih, ki so odgovorni za vsestransko zdrav razvoj slovenske mladine. Starosta ing. Grmek je v svojem pozdravnem nagovoru lepo poudaril, kako se trudi, da bi čim več mladine obvaroval pred mladostnimi zablodami. In danes brez dvoma preveč mladine ta in se izgublja v teh zablodah. Podpora

Veliki teden med Slovenci v Torontu

Veliki teden je vsako leto teden duhovnih obnov. Tudi letos je tako. V župniji Brezmaežne s čudodelno svetinjo pridiga in spoveduje dobri pater Fortunat OFM iz Lemonta. Pri Mariji Pomagaj pa je g. župnik naprosil salezijanca g. Karla Ceglarja. Preprosto, jasno in odločno pove o tistih verskih resnicah, ki so na prvi pogled najbolj znane, a ljudje čedalje manj mislijo nanje. Govornik je v svoji preproščini masi "v ljubezni do Boga in do bližnjega". Vidi se tudi, da je bila letos duhovna obnova nekoliko bolj pripravljena, ker je zajela več ljudi, kot druga leta. Tudi spovednice so hudo oblegane. Duhovne obnove so se začele v ponedeljek zvečer s sv. mašo in se bodo zaključile na veliki četrtek.

Cvetna nedelja je bila zlasti pri Mariji Pomagaj vsestransko razgibana. Pred tretjo mašo je bil blagoslov zelenja. V cerkveni dvorani so prodajali tudi "butarice". Članice KZ Lige so vse dopolne prodajale pecivo in zajtrk. Kot že omenjeno so ob 12h postregle tudi člane iz reda ALHAMBRA. Popoldne pa so člani mladinskega kluba predvajali film o Kristusu: "Dan zmage".

Tako se verni svet pripravlja na veliki dan VSTAJENJA. Ko bodo te vrstice natiskane, bo v vseh, ki danes še pričakujejo, velikonočno veselje že notranja realnost.

Por.

"NAŠA MOČ"

Za Veliko noč je izšla 58 številka glasila Hranilnice in Posojilnice slov. župnij, ki nosi naslov "Naša Moč". Listič je tiskan in sicer v spomladanskih barvah.

Uvodni članek nosi naslov: "Dam — če daš". Na preprost način hoče člankar povedati, da ta denarni zavod ljudem more koristiti samo takrat, če z njim sodelujejo.

Druga stran je posvečena kulturni nagradi HPSZ za leto 1970. Nagrado je prejel pisatelj knjig "Skozi luči in sence" Ruda Jurčec. Kulturna nagrada za leto 1970 je bila že 4. nagrada, ki jo je dala Hranilnica in Posojilnica slov. župnij.

Tretja stran lista je posvečena "vprašanjem in odgovorom". Na tej strani je marsikatera zdrava misel za praktično vsakdanje življenje.

Na zadnji strani pa je zopet objavila zalogo knjig, ki jo ima na svojih policah Slovenska Pilsarna. Tako je v dveh zaporednih številkah navedla vse, kar bi rada pravila med slovenske bralce. Na isti strani tudi oglašja "Slovenski Radio Program Triglav".

"Naša Moč" je bila to pot tiskana za vso slovensko publiko. Mladi člani so jo delili na cvetno nedeljo po vseh slovenskih mašah pred obema cerkvama. Člani jo pa dobijo tudi v pisarnah.

Ivan Peterlin — 60-letnik

Na Veliko noč letos so pri Peterlinovih v Willowdale veselo praznovali. Na največji cerkveni praznik v letu je g. Ivan obhajal svoj rojstni dan. Njemu in njegovim je ta dan povedal, da je izpolnil že 60 let. Brez dvoma je bilo treba za to ugotovitev še posebnega izkazila, za kar bi zadoščal krstni list. Jubilantu se namreč ne

telovadnim naporom STZ je torej več kot potrebna, je na mestu. Če te podpore ne bo, bo za marsikatero mladino kmalu prepozno...

Tudi "Kanadska Domovina" se pridružuje vsem številnim sorodnikom in prijateljem, ki so na Veliko noč voščili Ivanu "Še na mnoga in srečna leta". Jubilant Ivan zasluži našo pozornost in čestitke. Kakor se je pred mnogimi leti uprl brezbožnemu komunizmu, tako v tem prepričanju živi in vztraja še danes. Zaradi tega prepričanja je odšel v negotovo tujnino, ki mu ni dala bogastva, dala pa mu je obilo dela. Vedno je priden, vedno snuje, vedno pa tudi rad pomaga. Slovenska skupnost v Torontu ga more šteti za pionirja. Pomagal in delal je, ko so Slovenci gradili prvo cerkev in zbirali prvo župnijo. Vodil, kopal in urejal je, ko je župnik dr. Kolarič kupil zemljišče za slovensko letovišče. Bil je med ustanovitelje prosvetnega društva "Baraga". Še danes je podpredsednik "Društva Slovencev Baraga". Pri 11 slovenskih dnevih je nosil težo priprav in izvedbe. Tudi med ustanovnimi člani Hranilnice in Posojilnice slovenskih župnij je njegovo ime. Kar ima slovenska skupnost v Torontu, da je dobrega in trajnega značaja, tam je zraven tudi delo, snovanje in znoj Ivana Peterlina — 60 letnika.

Ker se mu na obrazu in na postavi leta ne poznajo, zato smemo upati, da bo jubilar Ivan še poprijel, kjerkoli ga bo klicala zavest dolžnosti do slovenske in krščanske stvari. Dragi Ivan, Bog Ti daj dočakati še mnogo srečnih jubilejev. Mladi okoli prijatelja Peterlinovega doma potrebujejo "staro ata" in tudi slovenska skupnost ne more še brez njega. Še na mnoga in zdrava leta, torej!

Ker se mu na obrazu in na postavi leta ne poznajo, zato smemo upati, da bo jubilar Ivan še poprijel, kjerkoli ga bo klicala zavest dolžnosti do slovenske in krščanske stvari. Dragi Ivan, Bog Ti daj dočakati še mnogo srečnih jubilejev. Mladi okoli prijatelja Peterlinovega doma potrebujejo "staro ata" in tudi slovenska skupnost ne more še brez njega. Še na mnoga in zdrava leta, torej!

Ker se mu na obrazu in na postavi leta ne poznajo, zato smemo upati, da bo jubilar Ivan še poprijel, kjerkoli ga bo klicala zavest dolžnosti do slovenske in krščanske stvari. Dragi Ivan, Bog Ti daj dočakati še mnogo srečnih jubilejev. Mladi okoli prijatelja Peterlinovega doma potrebujejo "staro ata" in tudi slovenska skupnost ne more še brez njega. Še na mnoga in zdrava leta, torej!

Pri ljudskem štetju junija označimo svojo slovensko narodnost

WILLOWDALE, Ont. — Od W. D. Porterja, direktorja za kanadsko narodno štetje letos junija, sem prejel sledeči dopis: "Hvala za Vaše pismo od 1. dec. v zadevi vprašanja narodnega poretka pri štetju 1971.

"Drago mi je javiti, da ni nobenega ugovora ali razloga, da se ne bi označila kot narodnost (ethnic origin) slovenska (Slovene or Slovenian). Nasprotno, mi želimo da pokažemo statistično čim točnejšo kulturno in narodnostno sliko vseh grup, kjerkoli je to mogoče. Vendar bi rad poudaril tejava v tem, da se novejši in mlajši imigranti iz Slovenije, Hrvaške itd radi označijo kot Jugoslovani ne glede na to, ako so Slovenci, Hrvaški itd."

Pri letošnjem štetju bomo vsi dobili vprašalne pole in sicer kdor bo izpolnjeval 2A (večina prebivalstva), ima pod številko 5 vprašanje materni jezik (mother tongue), na katerega naj bi se odgovorilo SLOVENIAN, kdor bo pa izpolnjeval pole 2B (33%), ima vprašanje 15 kateri etnični grupi ste pripadali Vi ali Vaši (oče) starši pred prihodom na ta kontinent, na kar se zopet odgovori SLOVENIAN.

Ni mi treba poudarjati, kako bi bilo važno, da bi dobili pravo številčno sliko slovenske imigracije. Koristi je celo število. Ker je govora samo o narodnosti, s tem seveda naši rojaki ne zanikajo jugoslovanskega državljanstva ali Jugoslavije sploh, s pravilno označbo narodnosti se pač označijo, da pripadajo slovenskemu narodu bilo to v

Jugoslaviji, avstrijski Koroški ali Primorski, česar pač nihče ne bo hotel zatajiti.

Peter Urbanc

Franc Sekovanič:

Učenca iz Emavs

Ne hodi od naju, gospod! Ponoci je tod nevarna pot. Luč ti bova v hramu prižgala in v kamrci mehko postlala — samo ne hodi proč — ne hodi — pri nama ostani!

Vrata sta na stečaj odprla. Za bogato obloženo mizo sta gosta posadila in se v njegov obraz zazrla...

"Kar očaki so že davno napovedali, kar preroki ljudstvo so učili, smo na križanem odkrili: Mesija je! Odrašenik sveta! Iz smrti zrastle je življenje, iz ponižanja vstajenje. Vstal je v svojo božjo slavo!"

Tujec dvignil je prelepo glavo, ki mu je v žaru zlatem zagorela. Vzel je kruh in ga razlomil —

Učenca sta v praznino zastrmela. Zdal sta ga spoznala.

Potno palico sta vzela in se nazaj v Jeruzalem vrnili; preplašenim učencem oznanila:

"Vstal je Učenik! Poveljanega v hišo sva sprejela; z njim za mizo sva sedela. Govoril nama je o smrti in življenju, o trpljenju in o blaženem vstajenju. Vstala pa sva tudi midva iz dvomov, tuge in grenkih solza. Vstala sva iz groba trpke bolesti v veselje nebeske prelesti!"

Gđ. Pavli Škerlevi v slovo!

WICKLIFFE, O. — Nismo mogli verjeti, da se bo tako kmalu poslovila od nas. Vedno smo upali, da se bo njeno zdravstveno stanje zboljšalo, toda Božja pota niso naša pota. Zavrata bolezen, ki jo je mučila dolge mesece, je uničila njeno še mlado življenje.

Pavla je doma iz lepe kmečke vasi Kleče pri Ljubljani. V veliki, verni družini je dorasla, v farnih organizacijah se je izoblikoval njen lep, nesebični značaj; v taboriščih na Koroškem je živel življenje bednih in brezpravnih, dokler ni prišla v Toronto, ki ji je postal drugi dom. Vedno nasmejana in družabna, vedno optimistka, v vseh težavah življenja je bila vedno pripravljena pomagati, kjer se je bilo pojavila potreba. Najlepše pa je bilo njeno delo v Karitativnih organizacijah. Ni rada govorila o tem. Toda, koliko jih je samo v Torontu, ki so bili deležni njene pomoči, toplega obiska, in molitve! S svojim skritim delom si je nabirala zakladov, ki jih ne uniči rja in ne sne črv, kot pravi Sveto pismo.

In njeno telesno trpljenje? Nihče ni vedel zanj, niti sestre, vse do zadnjih tednov, kajti hotela je vdano nositi križ, s pomočjo Njega, ki ji ga je naložil.

Slovenska skupnost v Torontu jo bo zelo pogrešala. Pred vsem pa jo bodo pogrešali tisti, ki so najbolj pozabljeni, zapuščeni, in bolniki. Odšla je v prvih dneh pomladi in upanja, odšla po plačilo, ki ga je bogato zaslužila.

Pomlad je tam ob Savi in ob lepem Klemenovem domu poganjajo zvončki in podleske. V prvo cvetje je kapnila bridka solza. Nje letos ne bo, da bi za nekaj dni pomagala očetu, mu dala novega upanja in ga potolažila kot je le ona znala. Kdo bo govoril z mamo, ki ima srce razpeto na dve celini... Ne letos je ne bo...

Na prvi petek si bila pred leti

v hudi avtomobilski nesreči. Na prvi petek je prenehalo biti Tvoje srce, prav na dan žalostne Matere božje. Matere, ki ima v Vetrinju svoj dom, Marije, ki tolaži in sprejema molitve naših dragih mater v skromni cerkvi sv. Jurija v Stožicah. Ob tej Mariji, Materi Žalostnih, dobri in usmiljeni, bo toliko tolažbe in upanja za vse tiste, ki Ti niso mogli stisniti roke v slovo in Ti reči zadnjega Zbogom.

Težko je prijateljem ob svežem grobu. Hodili smo skupno pot, preko Ljubelja in Vetrinj, sanjali o lepših dneh, ko je bilo toliko krivice in bridkosti na svetu. Veseli smo se vsakoletnih svidenj, v pogovorih smo se vračali domov na bele poti domovine in se pogovarjali z mrtvimi in živimi.

Uthnile so Tvoje ustnice. Umirile so se roke, ki so delile le dobroto. Na tujem si našla svoj večni dom. Vršček slovenskega roženkravta in rožmarina govori povest o dobrih ljudeh. Otroške roke Tvojih nečakov in nečakinj pa se sklepajo v priščno molitev. Za Te, teta Pavli!

Vsi posavski rojaki družina-ma Blaža in Angele Potočnik, ter družini Janeza in Mici Slana izrekamo iskreno sožalje! Enako staršem, bratom in sestram v domovini. Pokojni Pavli naj bo Bog dober Plačnik.

M. J.

Srečanje v Vatikanu

RIM, It. — Potem ko je Tito uradno zaključil svoj obisk v Rimu, je v soboto, 27. marca, obiskal središče italijanske avtomobilске industrije Fiat v Turinu in se razgovarjal z njegovim predsednikom Agnelliem.

Popoldne je odpotoval v Piso, kjer se je nastanil v vili predsednika italijanske republike San Rossore. Tu je sprejel egipčevskega zunanjega ministra Riada. Pogovor je bil o položaju na Blžnjem vzhodu.

V nedeljo je Tito obiskal Piso in si ogledal nekatere zgodovinske spomenike in galerijo fresk na trgu Miracoli. Popoldne se je vrnil v Rim, da se pripravi na obisk v Vatikanu, kajti vatičanski protokol je zelo svojevrsten in postavlja mnogo zahtev.

Ker je Vatikan država zase, Tito ni smel prespati v prostori, ki jih nudi italijanska vlada, temveč v zasebnem hotelu, ki pa je seveda odgovarjal visokemu položaju vladarja kot je Tito. V ponedeljek, 29. marca, so prišli ponj in njegovo spremstvo odposlanci iz Vatikana in ga v avtomobilih z vatičansko oznako odpeljali na dvorišče sv. Damaza. Kot zahteva protokol, si je Tito nadel frak in cilindar, soproga Jovanka pa je bila oblečena v črno s španskim pregrinjalom (mantilla) na glavi.

Zasebni pogovor med Titom in papežem je trajal kar eno uro in deset minut. Pogovor je takel o položaju na svetu, o Vietnamu in Blžnjem vzhodu, o evropski konferenci in o državah v razvoju. Verjetno je ob tej priložnosti Tito povabil sv. očeta, naj obišče Jugoslavijo. To naj bi se zgodilo letos v avgustu, ko bo v Zagrebu 6. mednarodni mario-loški kongres.

Po tem razgovoru so papežu predstavili člane jugoslovanskega odposlanstva, čemur je sledila izmenjava daril. Tito je papežu poklonil kip jugoslovanskega umetnika Toma Rosandića "Pieta", papež pa Titu sliko rimske šole iz 18. stoletja, kjer je videti reko Tiberio in kupolo sv. Petra v ozadju, nadalje dragoceno izdajo Dantejeve Božanske komedije ter kopijo papeške okrožnice "Napredek narodov". Ves obisk je trajal nad dve uri, nakar se je Tito s spremstvom vrnil v "Grand Hotel".

Popoldne je Tito zasebno obiskal Saragata v njegovi zasebni rezidenci blizu Rima, malo po šesti popoldne pa se je z letalom vrnil v Beograd. Ob pristanku

je dal izjavo, da je z opravljenim obiskom zelo zadovoljen in da se bodo sadovi pokazali v nadaljnjem razvoju medsebojnih odnosov. Nastali da so novi ugodni pogoji za zaščito in napredek položaja Slovencev v Italiji in Italijanov v Jugoslaviji.

K. G.

Sen. H. Scott: Nobenega prisluškovanja Kongresu!

WASHINGTON, D.C. — Sen. Hugh Scott, republikanec iz Pennsylvanie, je v razgovoru na televiziji trdil, da ni FBI nikdar prisluškovala telefonskim razgovorom članov Kongresa. Po njegovem ljudje, ki kaj takega trdijo, predstavljajo "novo obliko obratnega makartizma (po sen. J. McCarthyju)".

Te ljudi priganja večni strah pred sovražniki, da "gledajo pod svoje postelje".

Sen. H. Scott je dejal, da je več kongresnikov javno dolžilo FBI prisluškovanja njihovim telefonskim razgovorom, toda nihče od teh ni svojih trditev dokazal.

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglaš v Ameriški Domovini!

CLEVELAND, O.

Male & Female Help Wanted

Housekeepers — Night shift positions available, 10:15 p.m. to 6:45 a.m. Steady employment. Extra fringe benefits. Apply Personnel Office.

CLEVELAND STATE UNIVERSITY

E. 24th and Euclid

(73)

Female Help Wanted

Cook wanted for Twentieth Century Lanes, 5 hours a day, 5 days a week, from Monday thru Friday, 9:30 to 2:30. Call for interview: KE 1-8818

(77)

Zenske dobijo delo

Iščemo kuharico po 5 ur na dan in 5 dni na teden, od ponedeljka do petka, od 9.30 dop. do 2.30 pop. Twentieth Century Lanes. Kličite za sestanek: KE 1-8818

(77)

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

(x)

MALI OGLASI

Rojaki pozor!

Izvršujem splošno zidarska in mizarska dela, pleskanje, preureditev sob, zunanja stopnišča, vodovodne napeljave. Poceni in dobro. Kličite 361-8428.

(13,16 apr)

Naprodaj

7-sobni semi bungalow v Euclidu, pri E. 185 St., v srednjih dvajsetih. Kličite RE 1-5558.

(76)

V Euclidu

Colonial hiša, 3 spalnice, blizu E. 185 St., v dobrem stanju \$22,900.

Severno od Lake Shore Blvd. Semi bungalow, 4 spalnice, blizu St. Joseph High School in Villa Angela. \$25,900.

LAURICH REALTY 481-1313 (75)

Hiša naprodaj

Nottingham okolica, zidana hiša, 3 spalnice, na zelo krasni cesti.

RAY NAUSNER REALTY 761-5070 WH 4-4411 (74)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Prav imaš," pravi grofica, "in moj strah je neumen tem bolj, ker mi ga vzbija mož, ki ti je rešil življenje. Oprosti! Ali ga je sprejel oče prijazen? Treba je, da smo z grofom več kakor uljudni. Oče ima večkrat mnogo opraviti, njegovi opravki ga raztresejo ter mu provzročijo skrb, in mogoče bi bilo, da bi nehote..."

"Oče je bil popolnoma prijazen, mati," jo prekinje Albert, "ali pravzaprav še več; zdelo se je, da se čuti resnično počaščenega od treh ali štirih finih poklonov, katere je napravil grof s toliko ročnostjo, da bi človek mislil, in oče ga je celo hotel vzeti s seboj v zbornico, da bi slišal, kaj bo govoril."

Grofica ne odgovori; utopila se je v tako globoke sanje, da se ji nehote zapro oči. Mladi mož stoji pred njo ter jo opazuje z ono skoraj strastno otroško ljubeznijo mladih ljudi, katerih matere so še lepe in mladostne; ko vidi, kako se njene oči polagoma zapro, posluša še trenutek njeno nežno, enakomerno dihanje ter odide po prstih in previdno zapre vrata materinega budoarja, misleč, da je zaspala.

"Ta vražji človek!" zamrmra, majaje z glavo. "Povedal sem mu že naprej, da vzbudi v našem svetu pozornost; njegov uspeh sodim po točnem merilu. Ko je postala nanj pozorna moja mati, je pozornosti vsekakor tudi vreden."

In nato odide v svoj hlev, brez tihe nevolje, da je dobil grof Monte-Cristo, ne da bi vedel za to sam, v svoje roke konje, ki so bili v očeh poznavalcev, kar se tiče izbornosti, drugi po redu.

"Gotovo je," pravi, "da niso vsi ljudje jednaki; in poprosim svojega očeta, da razpravlja o tem stavku v zbornici parov."

IV.

Gospod Bertuccio

Med tem je grof Monte-Cristo dospel domov; pot je pustil za seboj v šestih minutah. V teh šestih minutah ga je videlo najmanj dvajset mladih ljudi, ki so dobro poznali ceno konj, katerih niso mogli kupiti, in so pogнали svoje konje v dir, hote slediti bogatemu gospodu, ki lahko da za svoje konje po deset tisoč frankov.

Hiša, ki jo je izbral Ali in ki je bila določena za grofovo bivanje v mestu, je stala na desni strani Elizejskih polj, med dvoriščem in vrtom. Gosta skupina dreves sredi dvorišča je zakrivala del pročelja, na obeh straneh te skupine dreves ste se vlekli nalik rokam dve široki poti, ki sta dovajali vozove od ograje do dvojnati stopnic. Ta hiša, ki je bila v precejšnji okolici jedina, je imela razen glavnega vhoda še drugega v ulici Ponthieu.

Predno pokliče kočijaz vratja, se odpro težka omrežna

vrata. Videli so, da prihaja grof, ki je bil v Parisu in Rimu in povsodi navajen postrežbe, hitre kakor blisk. Kočijaž je torej lahko zapeljal skozi vrata in opisal polkrog, ne da bi moral pred vrati čakati, in vrata so bila že zopet zaprta, ko so kolesa voza še šumela po pesku na potu.

Voz obstane na levi strani stopnic. Dva moža stopita k vratom kočije; jeden je Ali, ki se nasmehlja svojemu gospodu z odkritim veseljem, za kar ga Monte-Cristo v plačilo samo priprosto pogleda.

Drugi ponižno pozdravi in ponudi grofu svojo roko, da bi mu pomagal iz voza.

"Hvala, gospod Bertuccio," pravi grof ter skozi z lahkoto na tla. "In notar?"

"Je v malem salonu, Ekselencija," odvrne Bertuccio.

"In posetnice, glede katerih sem vam naročil, da jih dajte tiskati, kakor hitro izveste hišno številko?"

"So preskrbljene, gospod grof; šel sem v Paris-Royal k najboljšemu bakrorezu, ki je v moji prisotnosti graviral tablico. Prvo karto, ki jo je odtisnil, sem dal takoj odnesti po vašem naročilu h gospodu baronu Danglarsu, ulica Chaussee d'Antin, številka 7; druge leže na kamnu v sobi Vaše Ekselence."

"Prav. Koliko je ura?"

"Stiri."

Monte-Cristo odda rokavice, klobuk in palico svojemu francoskemu slugi, istemu, ki je čakal v prednji sobi grofa Morcerfa; nato odide v spremstvu Bertuccia, ki mu pokaže pot, v salon.

"V tej prednji sobi je jako slab marmor," pravi Monte-

Cristo, "upam, da ne ostane dolgo tukaj."

Bertuccio se prikloni. Notar je čakal, kakor je povedal intendant, v malem salonu.

"Ali ste vi gospod notar, ki je pooblaščen s tem, da proda hišo na deželi, katero želim kupiti jaz?" vpraša Monte-Cristo.

"Da, gospod grof," odvrne notar.

"Ali je kupna pogodba pisana?"

"Da, gospod grof."

"Ali ste jo prinesli s seboj?"

"Tukaj je."

"Jako prav. In kje je hiša, katero želim kupiti?" vpraša Monte-Cristo malomarno pol Bertuccia, pol notarja.

Intendant napravi gesto, hoteč reči: "Jaz ne vem."

Notar začuden pogleda Monte-Crista.

"Kako," pravi, "gospod grof ne ve, kje je hiša, katero kupujete?"

"Ne, pri moji duši," pravi grof.

"Gospod grof je na pozna?"

"In od kod naj jo poznam, vraga? Danes jutraj sem prišel iz Cadrixia in sem prvič v Parisu, da, celo prvič na Franco-skem."

"Torej je stvar vsekakor druga," odvrne notar. "Hiša, ki jo kupujete gospod grof, se nahaja v Auteuilu."

Pri teh besedah Bertuccio vidno prebledi.

"In kje je Auteuil?" vpraša grof.

"Dva koraka od tod, gospod grof, takoj onstran Passya, krasno sredi Boulogneskega lesa."

"Tako blizu!" pravi Monte-Cristo. "A to vendar ni na deželi. Kako, vraga, ste mi mogli izbrati hišo pred vrati Parisa, gospod Bertuccio?"

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

"Da, res je," odvrne Monte-Cristo; "čital sem oglas v nekem časopisu in se dal zapeljati po izrazu 'hiša na deželi'."

"Jaz!" vsklikne intendant, izvanredno razburjen, "ne, gotovo ne; meni niste naročili, naj skrbim za to hišo, gospod grof. Če nekoliko pomislite, gospod grof, se spomnite..."

Društva Najsv. Imena

DRUŠTVO NAJSVETEJŠEGA IMENA FARE SV. VIDA

Duhovni vodja Reverend Anthony Seršen, predsednik Edward F. Arhar, podpredsednik Anton Oblak, slov. podpredsednik John Ovsenik, zapisnikar John Hočvar ml. slov. zapisnikar Anton Kosir, ml. tajnik Joseph Hočvar 1172 Addison Rd., blagajnik Stanley Hribar. — Skupno sv. obhajilo vsako drugo nedeljo v mesecu pri 8.00 sv. maši. — Seja se vrši po sv. maši v cerkveni dvorani.

DRUŠTVO NAJSV. IMENA PEI MARLI VNEBOVZETI

Duhovni vodja župnik Rev. Viktor Tomc; predsednik John Buchanan; prvi podpredsednik Frank Hudak; drugi - slovenski 1. podpredsednik Rudi Knez; tajnik Stevo Bolčević, 650 E. 160 St., Tel. 681-2792; zapisnikar Louis Koenig; blagajnik: Mike Turpack, 2351 Green Road, C., O. 44121; načelnik za bol. oskrbo Frank Sluga, 1192 E. 176 St. C., O. 44119. Tel. 531-8622; njegova pomočnika Art Eberman in John Petric; dopisnik Frank Znidar; slovenski dopisnik Zdravko Novak; maršali: Jože Sajavec, Rocco La Penta, Allan Spilar; vodja mladine Allan Spilar; duhovne vaje Art Eberman; načelnik programov: Henry Skarbec.

Skupna sv. maša s svetim obhajilom vsako 2. nedeljo v mesecu ob osmih zjutraj, po maši sestanek v šolski dvorani.

Pevska društva

GLASBENA MATICA

Predsednik Mrs. June Price, prva podpreds. Olga Klancher, druga podpreds. Mrs. Marie Shaver, tajnica Miss Linda Shaver, 1288 E. 167 Street, 481-7763, blagajničarka Miss Jo Ann Stwan; nadzorniki: Mrs. Josephine Bradach, Marie Skorich, Mrs. Mollie Frank, namestnik Robert Klancher. Garderoba: Mary Batis, Marie Shaver. Glasbeni arhiv: Mollie Frank, Mrs. Marie Babbitt, Mojstri odra: Frank Ivancic, William Mehaffey, Joe Novak. Poročevalci: Miss Josephine Misic, Mollie Frank, R. Klancher. Pevske vaje se vrše vsak četrtek ob 8. uri zvečer. V SND. soba št. 2.

PEVSKI ZBOR SLOVAN

Častni predsednik Joseph Durjava, predsednik Joseph Penko Jr. podpredsednik Frank Ivancic, tajnik in blagajnik Joseph F. Petric Jr., 21071 North Vine Ave., Euclid, O. 44119, tel. 481-4357, zapisnikar Rudolph Ivancic, knjižničar John Paznik. Nadzorni odbor: J. Globokar, J. Hrovat, R. Kozan. Vaje so vsak tork ob 8. uri zvečer v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave., Euclid, Ohio.

PEVSKI ZBOR KOROTAN

Predsednik Frank Lovsin, podpredsednica Marija Kocjan, tajnica Cvetka Rihtar, 1033 E. 67 St. 391-4767, blagajnik Frank Sever. Krajevni odborniki: Milan Gorenšek, Peter Dragar, Joe Habjan, Metka Gorenšek, Zofa Malovrh, Roži Dolinar. Nadzornika sta Ivan Hauptman in Tone Adamic. Pevovodja: inž. Franček Gorenšek. Vaje so ob sobotah ob 6.30 zvečer, v zimskem času pa ob nedeljah ob 1.30 popoldne v S.N.D. na St. Clair Ave., soba št. 2. Naslov: Pevski zbor Korotan, 1033 E. 67 St., Cleveland, Ohio 44103.

PEVSKI ZBOR JADRAN

Predsednik Louis Smrdel, podpreds. Jennie Prime, tajnik-blagajnik Frank Bittenc, 2004 Nelawood Rd., E. Cleveland, O. tel. 541-2102, zapisnikarica Angie Potoenik, Arhivarki: Mary Pecjak, Jennie Prime. Nadzorni odbor: Cecelia Wolf, Florence Slaby, Mary Dolsak, Glasbeni odbor: Tony Prime, Pete Tomsic, Wilma Tibjash, Veselični odbor: Sophie Bayok, Jeff Tolar, in Ann Dekleva. Poročevalci: Mr. Katerle, Wilma Tibjash, Betty Rotar, Pevovodja, Reginald Resnik.

Pevske vaje vsako sredo ob 8. uri v SDD na Waterloo Rd.

PEVSKI ZBOR TRIGLAV

Predsednik Jack Jesenko, 1. podpreds. Frank Culkar, 2. podpredsednik John Culkar, tajnica in blagajničarka Margaret Loucka, 3540 W. 63 St., WO 1-5222; zapisnikarica in poročevalka Anna Jesenko, nadzornika Ella Samanich in Joe Pultz, zastopnik za Slovenski Dom na Denison Ave. Jacob Jesenko. Posebni odbor: Vlasta Radisek, Ella Samanich, Marie Pivik, Margie

Peresutte, Frank Culkar, Joe Pultz. Pevske vaje so vsak četrtek zvečer od 7.30 do 9.30. Pevovodja Frank Vauter. Koncertni pianist Charles Loucka. — Mesečne seje so vsak 2. četrtek po pevski vaji.

Dramatska društva

DRAMATSKO DRUŠTVO LILJA

Predsednik Lojze Mohar, podpredsednik August Dragar, tajnik France Hren, 21101 N. Vine Ave., Euclid, Ohio 44119, tel. 531-6196, blagajničarka Urška Stepec, zapisnikarica Marinka Hočvar, oder Slavko Stepec, France Jenko, Jakob Mejač in Polde Omanen, za program: Ivan Hauptman, Jakob Mejač, Srečko Gaser, Stane Gerdin, Ivan Jakomin, Zdenka Zakrajšek, Julka Zalar, August Dragar, arhivar: Srečko Gaser, bara: Anton Stepec, Ignacij Resnik, Anton Medved in France Kastigar, kuhinja: Stefka Smolič, Pepca Stanonik, Rezka Zupančič, reditelji: Peter Trpin, France Stanonik in Lojze Zupančič, knjižničar: France Jenko, šport: Miro Celestina, nadzorni odbor: Milan Zajec, Mira Kosem in France Zalar. Seje prvi ponedeljek v mesecu ob osmih zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

DRAMATSKO DRUŠTVO "NASHA ZVEZDA"

Predsednik Frank Kokal, podpredsednik Louis Modic, tajnica in blagajničarka Sylvia Evatz, 430 E. 157 St., Cleveland, O. 44110, tel. 486-9934, zapisnikarica Frances Modic, nadzorni odbor: Edward Leskovec, Louis Stavanja, Jennie Hrvatin. Seje se vrše vsak drugi četrtek v mesecu ob 7.30 zvečer v Slovenskem društvenem domu. 20713 Recher Ave. Euclid, O.

Slovenski domovi

FEDERACIJA SLOVENSKEH NARODNIH DOMOV

Predsednik Harry Blatnik, podpredsednik Stanley Pockar, finančni tajnik Frank Bavec, blagajnik Michael Dancull, zapisnikarica Josephine Zakrajšek, dopisovalni tajnik Emil Martinsek, 4365 W. 155 St., 941-7085, nadzorni odbor John Tauer, Joseph Trebec, Henry Bokal. Seje so vsaki drugi mesec.

SLOVENSKE NARODNE DOM NA ST. CLAIR AVE.

Predsednik Eddie Kenik, podpredsednik Dan Chesnik, tajnik Frank Bavec, tel. 361-5115, blagajničarka Josephine Stwan, zapisnikarica Julia Pirc, preds. nadz. odbora Frances Tavcar, preds. gosp. odbora Anthony Tomšič, preds. odbora za pospe. domovih aktivnosti Stanley Mezie, oskrbnika doma Frank in Anna Smurf.

Seje direktorija so vsak drugi tork v mesecu v sobi nasproti urada S.N.D. Začetek ob 8 uri zvečer.

KLUB DRUŠTEV AJC NA RECHER AVE.

Predsednik Lou Savojic, podpredsednik Ray Bradac; tajnica in blag. JoAnn Milavec, 23891 Glenbrook Blvd., Euclid, O. 44117, tel. 531-7419; zapisnikar Edward Leskovec; nadzorni odbor: Frank Kozlevcar, Joe Klopovic, John Burjak. Seje za 1. 1970 prvi ponedeljek vsak drugi mesec: feb. apr. jun. avg. okt. dec., v American Yugoslav Centru na Recher Ave., ob 8. uri zvečer. — KE 1-9309.

KLUB LJUBLJANA

Predsednik Anton Meklan, podpredsednik Louis Vidovec, tajnica Steffie Koncilija, 15611 Saranac Rd. GL 1-1876; blag. Antonija Meklan; zapisnikarica Frances Klun. Nadzorni odbor: Agnes Lavšin, Mary Branisel, Kristina Kovach. Kuharica Mary Dolšek. Frank Rupert, stric; Angela Barkovic, teta. Pevovodja Frank Rupert. Muzikant John Grabnar. — Seje se vršijo vsak zadnji tork v mesecu ob 8. uri zv. v AJC na Recher Avenue.

DIREKTORIJS SLOVENSKEGA DRUŠTVENEGA DOMA NA RECHER AVE.

Predsednik Joseph Trebec, podpredsednik John Adams; tajnik Stanley Pockar, 732-8662; blagajnik William Frank; zapisnikarica Mary Kobal; nadzorni odesk; Louis Savojic, John Hrovat, John Fvatz, Gospod. odbor: Ed Leskovec. Preds., Ray Bradac, Frank L. Kozlevcar. Direktoriji: S. J. Kasunic, Al Pestotnik, Joe F. Petric, Jr., John Troha.

Upravnik (Poslovodja): Charles Starman — Tel.: 531-9309; Hsniak: Joseph Petric, Sr. Seje se vrše vsako tretjo sredo v mesecu, začetek ob 8. uri zvečer v Društvenem domu, Recher Ave., Euclid, Ohio.

SLOVENSKE DOM

15810 Holmes Ave. Častni predsednik John Habat; predsednik Edward Kocin; podpredsednik John Habat; tajnik Al Marn, 725 E. 156 St. tel. 681-0650; blagajnik Joe Ferra; zapisnikar Frank Hren; nadzorniki Cyril Stepec, Anton Nemec, Mary Okicki; gospodarski odbor Stanley Spilar, August Dragar, Matevž Tominec; odborniki Joe Somrak, Tony Godec, John Trček in Joe Lipovec. Upravnik John Kolovich 681-9675. Seje vsak četrty tork v mesecu.

SLOVENSKE DELAVSKI DOM

15335 Waterloo Road Predsednik Harry Blatnik, podpredsed. Jennie Trennel, tajnik Charles Zgonc, blagajničarka Mary Dolsak, zapisnikarica Cecilia Wolf. Nadzorni odbor: John J. Prince, Joe Muzic, Tony Prime, poslovodja Fred Marinko, ostali direktorji: Charles Ipavec, Jennie Marolt, Jennie Prime in Ann Zele. Telefon: 481-5378.

SLOVENSKE NARODNE DOM, MAPLE HEIGHTS, OHIO

Predsednik Louis Fink, podpredsednik Fred Filips, tajnik Emil Martinsek, blagajnik Joseph Stavec zapisnikar Anton Perusek, nadzorniki Frank Urbancic, Al Glavic in Anton Kaplan, gospodarski odbor John Semich, Millie Lipnos, in Anton Kaplan, veselični odbor Al Glavic, Antonia Stokar, Millie Lipnos in Frank Urbancic, odborniki Andrew Rezin st., Anton Go-

renc, Andrew Rezin ml., Charles Hočvar in Louis Kastelic. Seje vsaki četrty tork v mesecu ob 7:30 uri zvečer.

GOSPODINSKE KLUB NA JU-TROVEM (Prince Ave.)

Predsednica Jennie Bartol, podpredsednica Angela Magovec, taj. Stella Mahnič, blag. in zapis. Mary Taucher, nadzornice: Anna Kregaric, Angela Magovec in Josephine Gerlica. Seje so vsako prvo sredo v mesecu ob 7:30 zv. v SDD na Prince Avenue.

UPRAVNI ODBOR KORPORACIJE "BARAGOV DOM", 6304 St. Clair

Predsednik Joseph Grdina; tajnik: Janez Ovsenik, 7505 Cornelia Ave. blagajnik; Janez Breznikar; upravnik: Jakob Zakelj; Baragova prosveta: Frank Cerar; knjižničar: Lojze Bajc; pravni zastopnik: Edmund Turk; odborniki: Stanko Tominec, Tony Škrl, Franc Kamlin. — Dom ima prostore za razne prireditve. Telefon: 361-5926 ali 432-0142.

SLOVENSKE PRISTAVA

Predsednik: Mate Resman; Podpredsednika: Peliks Breznikar, Branko Pogačnik; Tajnik: Vili Zadnikar, 6920 Bayliss Ave., tel. 361-2276, Cleveland, O. 44103. Blagajničarka: ga. Berta Lobe; Odborniki: Frank Blatnik, Jože Cah, Ivan Hočvar, Maks Jeric, Valentin Kavčič, Andrej Kozjek, Jože Kristanc, Jože Leben, Emil Mauser, Edward Podraž, Stanko Prislan, Jože Znidaršič. Nadzorni odbor: Jože Nemanich, Milan Pavlovčič, Branko Pfeifer, Razsodišče: Ivan Berlec, Lojze Burjes, Frank Kovačič; Duhovni vodja: Rev. Jože Palež.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.